

Retaule del Roser

La Pobla de Claramunt

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carrer Major, s/n
Emplaçament A l'església parroquial de Santa Maria.
Alçada: 263

Coordenades:

Latitud: 41.5547
Longitud: 1.67535
UTM Est (X): 389533
UTM Nord (Y): 4601184

Classificació

Número de fitxa 08165 - 108
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Modern Barroc
Segle XVII
Any 1623
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Fou restaurat l'any 1999.
Protecció Física
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Religiós
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Vic. Carrer del Cloquer, 5. 08500 Vic.

Fitxes associades:

[Església Parroquial de Santa Maria](#)
[Imatge de la Mare de Déu de la Llet](#)

Autoria de la fitxa Jordina Sales Carbonell
Data de registre de la fitxa: ds., 01/06/2019 - 02:00

Descripció

Es tracta d'un retaule barroc del segle XVII on hi ha esculpits els temes del misteri del Rosari, i que originalment fou fet per a l'església de la Santíssima Trinitat, encara que avui es troba a l'església parroquial de Santa Maria. L'obra és feta a base de fusta policromada, amb tres nivells de plafons profusament decorats i emmarcats per estructures arquitectòniques a mode de frontals de temples greco-romans. Malauradament el retaule no està complert, ja que li manca el plafó central, el qual va desaparèixer durant els anys de la Guerra Civil Espanyola. La Mare de Déu de la Llet i el Sant Crist Vell es troben emplaçats davant d'aquest retaule: la primera presidint el retaule, en una posició central, i el segon en un dels laterals.

Història

Es va encarregar la seva execució un poc temps després de la fundació d'una confraria del Roser (19 de juny de l'any 1623) a la Poble de Claramunt. Aquest retaule es va realitzar al segle XVII i per tant estava en origen a l'església de la Santíssima Trinitat, que acomplia llavors les funcions parroquials de la localitat. Així, fins 1793 no va passar a formar part de la nova església parroquial de Santa Maria, on es troba encara actualment. L'any 1936, amb l'esclat de la Guerra Civil Espanyola, el retaule fou traslladat a Igualada, junt amb el retaule de Sant Sebastià les imatges del Sant Crist Vell i de la Mare de Déu de la Llet, de la mà de tres joves de la Secció Excursionista de l'Ateneu Igualadí de la Classe Obrera -Antoni Borràs i Quadres, Joan Roset i Vilanova, Salvador Riba i Gumà-, els quals comandaven un camió amb el rètol autoritzat de Museus de la Generalitat. Gràcies a tal acció la peça patrimonial se salvà del foc, però desaparegué la imatge central de la Verge. Encara que originalment estava en un micro-emplaçament diferent a l'actual dins l'espai de l'església parroquial, l'any 1974 el retaule es va traslladar a dalt del cambril per passar a constituir l'escenari de la Mare de Déu de la Llet; és per això que popularment també es coneix amb el denominació de 'retaule de la Mare de Déu de la Llet'. Finalment, durant l'any 1998, el retaule fou objecte d'una restauració per part del Servei de Restauració de Béns Mobles de la Generalitat de Catalunya (la peça va ser retornada a la parròquia el 29 de gener de 1999), consistent en una neteja i un procés de fixació, i recuperant així la seva policromia original.

Bibliografia

-RIBA GABARRÓ, Josep (2004b): "Les Capitanes i les Majorales del Roser", Butlletí Municipal, octubre-novembre 2004, p. 14.

